

СЪНЯТ НА ЙОНИ

Действащи лица:

Йоана - Стефани

Агнето- Цецка

Червената шапчица -Йоана

Добрият Вълчо - Виктор

Вещицата - Деси

Рапунцел – Валя Я.

Принцът - Цецко

Котаракът в чизми - Иво

Вълшебникът - Давид

Лъвът- Пейко

Драконът- Алек

Персийската котка – Валя П.

Шехеразада- Никол Г.

Питър Пан- Тервел

Агнето: Цецка Да сте виждали наблизко някой вълк? Мама всеки ден ме предупреждава да се пазя от вълка. Все разправя, че вълците били страшни, че щели да ме изядат. Всяка вечер слушам: „Вълкът това,... Вълкът онова...”. Вчера например ми разказа за Червената шапчица, която не послушала майка си. Нали сте чували за Червената шапчица? (*Влиза Червената шапчица.*) А, ето я и нея!

Ч. шапчица: Йоана Името си ли чух? Тръгнала съм да нося на баба питка с масълце, но все срещам този и онзи и не знам кога ще стигна. Ти ли говореше за мен?

Агнето: Цецка Току що разказвах на децата какво ти се е случило веднъж, като си срещнала Вълка.

Ч. шапчица: Йоана Оооо, Вълка, не съм срещала още никакъв вълк. Разправят че бил много свиреп. Мама каза да се пазя, като го видя. (*Влиза Вълкът.*)

Вълкът: Виктор Това е безсрамна лъжа! Аз съм най-кроткото и безобидно животно в гората! Какви са тези майки, които плашат децата си с мен! Питайте когото искате в страната на приказките! Навсякъде се славя с доброта и честност.

Агнето: Цецка Ако си променил лошия си нрав и ако не си показваш зъбите, може и да ти се доверя. Въпреки че тръпки ме побиват като се сетя колко невинни агънца си глътнал и колко кошари си нападнал.

Вълкът: Виктор Ооо, бъркаш ме с братовчед ми. Той е с лош нрав и напада де когото свари. От една гора го изгониха, в друга отиде, козината си промени, но нрава – не.

Ч. шапчица: Йоана А аз така, като те гледам, никак не си страшен. Ако искаш може да ми правиш компания по пътя. (*Агнето се скрива.*)

Вълкът: Виктор Къде си тръгнала, млада госпожице?

Ч. шапчица: Йоана Отивам на гости на баба, защото е много болна. Тя живее чак на другия край на гората и ще ми бъде много скучно да вървя сама до там.

Вълкът: Виктор С удоволствие ще те придружа по горските пътеки, защото тук бродят какви ли не ужасни същества.

Ч. шапчица: Йоана Оооо, хайде не започвай и ти! Досега слушах мама да ми опява, агънцето да ме предупреждава... Стига толкова. В такава чудесна гора, където се носят толкова хубави песни, нищо лошо не може да ми се случи.

Вълкът: Виктор Да може и нищо лошо да не ти се случи, ако се довериш на опитен водач, като мен. Това е моята гора и познавам всички тук. Ще те пазя и от дракона и от лъва. Само със злия вълшебник ще ми е малко по-трудно.

Ч. шапчица: Йоана Не се опитвай да ме плашиш. Колко пъти съм ходила при баба и не съм срещала нито дракони, нито лъвове. А и за какъв зъл вълшебник ми говориш?

Вълкът: Виктор Е те са от друга приказка. Аз познавам всички в страната на приказките, защото имам много братовчеди и ходя на гости в много приказки. *(Вижда спящото момиченце и спира.)* Я гледай ти, май си имаме гостенче. Това дете не съм го виждал досега. Сигурно не живее в нашата страна или е от някоя нова приказка. Момиченцее!

Йоана: Стефани Помоооощ! Вълк! Помоооощ! *(Скача и се опитва да избяга.)*

Ч. шапчица: Йоана Почакай! Не се плаши! Този вълк е мой приятел. Нищо лошо няма да ти направи. Успокой се!

Йоана: Стефани Ти да не работиш в цирка? Сигурно си дресьор на диви животни.

Ч. шапчица: Йоана Какво е това цирк? Не съм чувала в нашата страна да има някакъв цирк. А ти, Вълчо, чувал ли си?

Вълкът: Виктор Мисля, че в съседния град имаше някаква приказка в цирка, но братовчедите ми не обичат да живеят там. И затова не съм ходил.

Йоана: Стефани Каква приказка в цирка? Там хората ходят да се забавляват, да гледат акробати, клоуни, жонгльори и дресьори. Не съм чувала де се разказват приказки.

Вълкът: Виктор Това е Страната на приказките. Тук живеят всички приказни герои, за които можеш да се сетиш. Разбира се, има и приказки, които се случват в цирка. А ти коя си?

Йоана: Стефани Казвам се Йони. Не мога да повярвам, че съм в страната на приказките. Значи мога да се запозная с любимите си приказни герои! Искам да срещна всички: Пепеляшка, Снежанка, Спящата красавица, Червената шапчица, Рапунцел...

Вълкът: Виктор Почакай, почакай! Всички накуп не можеш да ги видиш. Те живеят в различни приказки. Но мога да те запозная с някои от тях. С Червената шапчица вече

се запозна, но тя трябва да си тръгва, защото баба ѝ я чака. (*Червената шапчица си тръгва.*) А сега приближаваме към кулата на Рапунцел.

Вещицата: **Деси** Стойте! Никой не влиза в моите владения неканен. Тази кула е моя. Махай се, Вълчо! Как посмя да влезеш в градината ми? (*Вълкът постепенно се отдалечава.*)

Йоана: **Стефани** Защо прогони Вълчо, вещице? Той щеше да ме запознае с моите любими приказни герои.

Вещицата: **Деси** Ооо, Вълчо само щеше да ни пречи. Аз много харесвам такива малки, крехки момиченца като теб. Мммм... вкусно!

Йоана: **Стефани** Защо говориш така? Да не се готвиш да ме ядеш?

Вещицата: **Деси** Неее, бъркаш ме със сестра ми. Тя затваря малки момчета и момичета докато се угоят и после ги изяжда. Приказката ѝ е малко по-нататък. Сега чака Хензел и Гретел да паднат в капана ѝ.

Йоана: **Стефани** А ти защо не пускаш никого във владенията си? Бедната Рапунцел умира от скука сама горе в кулата.

Вещицата: **Деси** Рапунцел никога не скучае. Тя има мен. А сега, щом толкова искаш да се запознаеш с нея, ще те кача горе и ще си има компания.

— *Рапунцел мила,
украси стената
със своите коси!*

Рапунцел: **Валя Я** Кого си ми довела, бабо?

Вещицата: **Деси** Намерих в гората едно момиче от Другия свят. Доведох я да ти прави компания. Ще стоите затворени тук, докато реша какво да правя с нея. (*Вещицата излиза.*)

Йоана: **Стефани** Здравей, Рапунцел! Много исках да се запозная с теб. Аз съм Йони.

Рапунцел: **Валя Я** Здравей, Йони! Не трябваше да оставяш вещицата да те качи тук. Сега няма да можеш да излезеш и ще останеш завинаги в страната на приказките.

Йоана: **Стефани** Не се тревожи за мен. Аз мога да се спусна по твоите коси и да избягам. Мисля за теб. Кога ли ще дойде твоят принц да те измъкне от ръцете на вещицата?

Рапунцел: **Валя Я** Принцът вече идва няколко пъти. Той е млад и красив и ще ме обича повече от вещицата. Веднага бих тръгнала с него, но не зная как да сляза. Решихме, когато идва, да носи по малко коприна; ще изплета от нея стълба и когато стане готова, ще сляза по нея .А, ето го и него.

Принцът: **Цецко** — *Рапунцел мила,
украси стената
със своите коси!*

Принцът: Цецко *(Качва се горе.)* Донесох ти коприна, както ме помоли. Скоро ще можеш да изплетеш от нея стълба и когато стане готова, ще слезеш по нея и аз ще те взема със себе си.

Рапунцел: Валя Я Трябва да внимаваш да не те види вещицата. Скоро стълбата ще е готова. Побързай да се измъкнеш, Йони! Ако вещицата ни види тук с принца, ще стане страшно.

Йоана: Стефани Добре, тръгвам. Знам, че в края на вашата приказка всичко свършва добре, затова съм спокойна.

(Принцът и Рапунцел се скриват заедно с кулата. Йоана остава сама.)

Йоана: Стефани Знам, че с тях всичко ще бъде наред, но аз как ще намеря пътя за дома! А и не успях да се запозная с всички. *(Изведнъж се появява Котаракът в чизми.)*

Котаракът: Иво Внимавай! Заложил съм капан за яребици.

Йоана: Стефани Стресна ме! Ти кой си?

Котаракът: Иво Преди години магьосник зъл открадна графството на моя господар, беше превърнал баща му – графа, в беден мелничар.

Мой дълг е да върна богатството на най-малкият брат, защото няма по-благороден и достоен от него в целият свят.

Аз ще се справя с магьосника зъл!

Повярвайте ми, само аз бих могъл.

Доброто накрая винаги възтържествува.

Не може злото вечно да пирува.

А сега трябва да бягам. Трябва да улова яребици и да ги занеса на царя, за да може приказката ми да свърши щастливо.

Йоана: Стефани Добре, не се сърди! Аз търся някой да ме упъти как да стигна до любимите си герои.

Котаракът: Иво В коя област са? Индийски, Арабски или Европейски приказки?

Йоана: Стефани Нима и Страната на приказките е разделена на области? Тогава бих искала да намеря Шехеразада. Тя ще е моят водач в Арабските приказки.

Котаракът: Иво Почакай да уредя живота на моя господар и ще ти помогна да стигнеш до двореца на цар Шахрияр. Там живее Шехеразада и го омайва с приказки вече хиляда и една нощ.

Йоана: Стефани Мога ли да ти помогна с нещо?

(В другия край на поляната се чува шум.)

Котаракът: Иво Не, не! Почакай, там става нещо. Скривай се бързо. Ще те повикам, когато стане безопасно.

(Йоана се скрива. Котаракът дебне зад едно дърво. Влизат Лъвът и Вълшебникът.)

Вълшебникът: Давид Къде избяга тази котка! И с вълшебното си огледало не мога да я открия! За какво те водя с мене, мързелив стар лъве? Потърси котката веднага!

Лъвът: **Пейко** Господарю, това тук беше Котаракът в чизми, а не нашата избягала котка.

Вълшебникът: **Давид** Той не ми върши работа. Знаеш защо е важно да намерим котката.

Лъвът: **Пейко** Зная. Ако не успеем, ще се оправят всички приказки, които така добре разбърка, Ваше Магьосничество.

Вълшебникът: **Давид** Не ми се подмазвай! Котката Шехеразада трябва да остане омагьосана и в плен, докато цар Шехрияр не ми се поклони и не ме признае за свой повелител.

Лъвът: **Пейко** (*Намира и хваща Котаракът в чизми.*) Ела тук, хитрецо! Казвай веднага къде се е скрила Персийската котка!

Котаракът: **Иво** Братовчеде, Не съм излизал от приказката си от около триста години. Къде бих могъл да видя вашата Персийска котка?

Вълшебникът: **Давид** Ако не искаш да те пхна в делва за хиляда години, като Духът от арабските приказки, ще ми кажеш веднага къде може да се скрие една котка.

Котаракът: **Иво** Котките обикновено дебнат там, където има мишки – на някой таван или пък в хамбар. Но щом казваш, че тази котка е по-особена, не знам къде би могла да се скрие. (*Лъвът пуска Котаракът в чизми и той се скрива.*)

Лъвът: **Пейко** Е, господарю, не остава нищо друго освен да попитаме Дракона Всевиждащото око къде е скрита нашата Персийска котка.

Вълшебникът: **Давид** Не исках да будя Дракона от неговия Столетен сън, но май ще се наложи.

(*Махва с вълшебната си пръчица и се появява Драконът.*)

Драконът: **Алек** Вълшебнико от Черния замък, не усещам никаква беда. Защо ме будиш?

Вълшебникът: **Давид** Всевиждащо око, искам да откриеш Персийската котка, в която превърнах принцеса Шехеразада.

Драконът: **Алек** Котката се е скрила в твоето вълшебно сандъче, затова не можеш да я откриеш.

(*Вълшебникът отваря сандъчето си и изважда котката.*)

Вълшебникът: **Давид** Мислеше, че можеш да избягаш, така ли? От моя Дракон още никой не е успял да се скрие.

Котката: **Валя П.** Мога да почакам. Аз съм търпелива. Мога да издържа дълго време като твоя пленница. Но знай, че цар Шехрияр няма да изпълни твоето желание. Не държи толкова много на мен.

Вълшебникът: **Давид** Не се опитвай да ме измамиш! Нищо няма да се изпречи на пътя ми!

Драконът: **Алек** (*към лъва*) За какво желание става въпрос?

Лъвът: Пейко Нашият господар иска да подчини на волята си цар Шахрияр. Затова отвлече и омагьоса Шехеразада.

Котката: Валя П. Знаеш, че досега палачите на жестокия Шехрияр щяха да са отнели живота ми, ако не умеех да разказвам увлекателни приказки. Той отне живота на три хиляди девойки, преди да се ожени за мен. Оттогава всяка нощ му разказвам истории, но животът ми зависи само от неговото любопитство.

Вълшебникът: Давид Зная, че царят вече не може да живее без твоите приказки и ще иска да те намери на всяка цена.

Котката: Валя П. А не искаш ли да сключим сделка?

Вълшебникът: Давид Какво предлагаш?

Котката: Валя П. Можеш да ме върнеш в двореца на царя и да ме продадеш на някоя от ханъмите. Той няма да разбере, че съм там, а ти ще научаваш през моите очи всичко, което се случва там.

Вълшебникът: Давид Пак се опитваш да ме измамиш. Веднага ще отидеш при царя и ще му разкажеш какво се опитвам да му сторя.

(Вещицата се промъква зад едно дърво.)

Драконът: Алек Усещам зла сила наблизо, господарю. Трябва да се върнете в Черния замък, ако искате да запазите Принцеса Шехеразада в своя власт.

Вещицата: Деси *(Към публиката)* Не и ако аз поискам да му попреча. Няма да допусна старият вълшебник да стане по-силен от мен. *(Размахва ръце и прави заклинание.)*

Принцесо млада, с ум известна си.

Жестокият владетел надхитри.

И хубостта ти за да заблести,

предишния си образ ти върни!

(Котката изчезва и на нейно място се появява принцеса Шехеразада.)

Вълшебникът: Давид Ще си платиш за това, зла вещице! Рано или късно ще платиш! *(Отдалечава се заедно с Дракона и Лъва.)*

Шехеразада: : Никол Г Благодаря ти за помощта, Вещице. Не зная каква услуга ще ми поискаш, но от сърце ти благодаря за избавлението. Вече се страхувах, че цар Шехрияр ще отстъпи пред заплахите на Вълшебника.

Вещицата: Деси Ще си запазя правото да поискам нещо от теб по-късно. За сега ми стига, че натрих носа на онзи всезнайко – Вълшебника. *(Вещицата излиза. Показва се Йоана.)*

Йоана: Стефани Поклон, принцесо Шехеразада! Приказките, които разказваш са едни от най-любимите ми.

Шехеразада: Никол Г. А ти коя си, девойко? Виждам, че ме познаваш, но аз не съм те виждала в страната на приказките.

Йоана: Стефани Прощавай, принцесо, аз се казвам Йони и живея в Другия свят.

Шехеразада: **Никол Г.** От Другия свят ли? Не знаех, че хората от Другия свят могат да идват в Страната на приказките.

Йоана: **Стефани** И аз не знаех нищо за вашата Страна на приказките. Добрият Вълчо ми разказа за нея и щеше да ме запознава с всички герои, но се разделихме.

Шехеразада: **Никол Г.** Знаеш ли как си попаднала тук?

Йоана: **Стефани** Не. Снощи мама ми прочете приказка за Лека нощ. А след това съм заспала. Събуди ме Вълчо и страшно ме изплаши. Добре, че с него беше и Червената шапчица.

Шехеразада: **Никол Г.** Разбирам. Май се досещам кой си е направил шега с теб. Предлагам ти да подремнеш, защото ни чака много дълъг път до двореца на великия цар на Индия и Китай Шехрияр. *(Йоана ляга на мястото, където я намери Вълчо и заспива.)*

Питър Пан, къде си немирнико?

Питър Пан: **Тервел** Защо ме викаш, принцесо?

Шехеразада: **Никол Г.** Това момиченце да ти е познато? Струва ми се, че си си направил малка шега с нейните сънища.

Питър Пан: **Тервел** Ако децата не сънуват и не вярват във вълшебства, значи не са имали детство.

Шехеразада: **Никол Г.** Прав си, разбира се! Но сега трябва да върнеш Йони в нейния свят, за да продължи да вярва във вълшебствата и да търси своите любими герои в книжките с приказки.

(Всички се скриват. На сцената остава само спящата Йоана. Събужда се и възкликва.)

Йоана: **Стефани** Какъв невероятен сън! Пожелавам ви да го сънувате всяка нощ, защото:

Идва лятната ваканция

за смях, игри, веселие, гаранция.

Но не забравяйте, дечица,

да си вземете любима книжчица.

Да се потопите в светове чудесни

С герои измислени, но интересни.

Приятна ваканция, приятели!

До наесен!

Край